

Nr 140.

Godkänd av första kammaren den 14 april 1926.

Godkänd av andra kammaren den 14 april 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av till ecklesiastikt ändamål anslagen jord.

(Sammansatta andra lag- och jordbruksutskottets utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Genom en den 31 december 1925 dagtecknad proposition, nr 29, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande dels av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över ecklesiastikärenden för den 23 oktober och den 31 december 1925, dels ock av transumt av kyrkomötets skrivelse den 6 november 1925, nr 47, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag**angående lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av till ecklesiastikt ändamål anslagen jord.****1 §.**

Är till ecklesiastikt ändamål anslagen jordbruksfastighet upplåten på arrende genom offentlig myndighets försorg, må arrendatorn på därom gjord ansökning kunna, då enskild rätt ej därigenom förnärmas, erhålla lindring i arrendevillkoren under förutsättning,

att arrendeavtalet slutits under något av åren 1917—1921;

att den 14 mars 1926 av arrendetiden återstå minst tre år;

att de kontraherade arrendevillkoren, med hänsyn till rådande förhållanden, befinnas oskäligt tyngande och arrendatorn på grund härav kan befaras bli urståndsatt att fullgöra sina förbindelser enligt avtalet, samt

att arrendatorn gjort vad av honom skäligen kan påfordras för hållande av den arrenderade fastigheten i god hävd.

2 §.

Lindring i arrendevillkoren må endast avse nedsättning i arrendeavgiften samt i årsbeloppet för uppskattad nybyggnadskostnad, i den mån sådant belopp skall av arrendatorn kontant erläggas.

3 §.

Nedsättning må beviljas med högst en tredjedel av de i 2 § omnämnda avgifterna, och må dylik nedsättning ej medgivas för längre tid än fem år i sänder och ej för tid, som förflutit före arrendeåret 1926—1927.

4 §.

Ansökning om lindring i arrendevillkoren skall ingivas till vederbörande länsstyrelse före utgången av år 1926; dock att, sedan sådan lindring en gång medgivits, ansökning om fortsatt åtnjutande av dylik förmån skall ingivas inom tid, som av Konungen bestämmes.

Länsstyrelsen skall, där sådant för åstadkommande av nödig utredning prövas erforderligt, föranstalta om ny arrendeuppskattning, så snart sådan lämpligen kan ske. Kostnaden härför skall gäldas av arrendatorn.

5 §.

Ansökning, varom i 4 § förmäles, skall prövas och avgöras av kammarkollegiet.

Över kollegiets beslut må talan fullföljas hos Konungen genom besvär, som skola ingivas till ecklesiastikdepartementet före klockan tolv å sextionde dagen från det beslutet gavs.

6 §.

Vad i denna lag stadgas beträffande arrendator äger jämväl tillämpning å arrendators stärbhusdelägare och löftesman, vilken själv övertagit arrendet, ävensom å annan, som under något av åren 1917—1921 med vederbörligt godkännande fått arrendet på sig överlåtet, men gäller däremot icke i fråga om arrendators konkursborgenärer eller annan hans löftesman, än nyss sagts.

7 §.

De särskilda föreskrifter, som må erfordras för tillämpningen av denna lag, meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft å dag, som Konungen äger bestämma.

Under åberopande av sammansatta andra lag- och jordbruksutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 1, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 29.

Stockholm den 14 april 1926.

Med undersåtlig vördnad.
